

Hej! Vi heter Malin och Engla och är två 17 åriga tjejer. Vi har fått frågan om att skriva lite kort om vår vistelse och våra projekt vi utförde tillsammans med Afrogarden i våras. Under några veckor i april och maj 2018 bestämde vi oss för att åka ner till Malawi och volontärarbeta tillsammans med Afrogarden. Vi hade tagit ett sabbatsår och spenderade hösten och vintern med att jobba på en förskola och en lågstadieskola hemma där vi bor.

När vi bestämt oss för att åka fick vi frågan om vilken typ av projekt vi ville fokusera på. Med hjälp av tidigare erfarenhet av barn och vår egen unga ålder blev arbeten med barn ett självklart val. Vi valde att dela upp våra dagar i två projekt eftersom barnen under april och maj går i skolan. Programmen vi tillsammans med Christina designade var ett förskoleprogram där vi skulle besöka 4 olika förskolor runt om i Mpasa. Vi besökte dem 4 gånger vardera under loppet av 6 veckor och hade temadagar där vi tog med olika

redskap för att leka med barnen på ett lärorikt sätt. Tillsammans med förskollärarna på plats och barnen gjorde vi olika aktiviteter. Detta var något vi valde att göra på förmiddagarna eftersom förskolan till skillnad från Sverige bara är öppen från kl 8- 12.

På eftermiddagarna hade vi vårt andra program, då hade vi ungdomsgrupper för både pojkar och flickor i årskurs 6 och 7. Det började med att en person från Afrogardens lokala team hämtade upp gruppen på deras skola. När de kom till centret, platsen vi valt att ha diskussionsgrupperna på, så fanns där mat gjord av resten av det lokala teamet så att barnen fick något i magen efter den långa skoldagen. Det var också en stund där vi kunde mingla runt lite och prata med ungdomarna. Vi spelade även lite fotboll med de fina målen som pojkarna på centret byggt ihop.

Syftet med diskussionsgrupperna var att öva på att prata inför folk, att prata om sig själv och inse sitt värde. Att uppmuntra framförallt tjejerna att ta plats och lyfta sin röst och åsikt. Att öva på att just diskutera och att argumentera, lära sig om varandra och byta erfarenheter. Ungdomarna var lite yngre än oss men vi hade mycket gemensamt, vi pratade

om puberteten och känslor och faser vi alla går igenom i livet oavsett om man bor i Sverige eller Malawi. De fick ställa anonyma frågor och vi diskuterade som kompisar inte som vuxna, vilket verkade uppskattas och skapade en öppen och trevlig atmosfär. Vi pratade om skolan och de fick ställa frågor om hur vi hade det i Sverige och de berättade girigt om hur det funkade för dem där i Malawi.

Vi åkte ner mest exalterade inför förskolebesöken men vi måste säga att ungdomsgrupperna förvånade oss och var det absolut bästa på resan, att få prata med personer i vår egen ålder, som i vissa aspekter är så mycket smartare och mogna. Vi lärde oss så mycket och hade så kul och fick absolut vänner som vi saknar varje dag! Vi pratade om roliga saker, allvarliga saker, pinsamma saker och jobbiga saker. Tillsammans delade vi med oss om våra glada och mörka sidor. Vi hade under samtalen en tolk ur det lokala teamet, trots att många i grupperna förstod vad vi sa var det skönt att ha

någon som översatte. Ungdomarna var lite blyga med att prata engelska men de nickade och hade stor förståelse. Vi hade 4 samtal per grupp och under det första mötet var det tyst bland ungdomarna och vi skötte det mesta snacket genom att dela ut ordet för att få höra deras åsikter. Under de två sista mötena vågade de ta för sig och pratade entusiastiskt på både chichewa och engelska, vilket var vårt mål. Men det kändes skönt att få det bekräftat att de kände sig lika bekväma runt oss som vi runt dem. Även under våra besök på förskolorna hade vi tolkar med oss, problemet där blev att de små barnen

inte förstod vad vi sa alls och därför fick de ett starkare band till tolken, så det var lite svårt att klicka med dem. Men som tur var är lek och skratt ett eget språk, trots att vi inte förstod varandra bokstavligt hade vi väldigt kul. Vi dansade, pysslade och sjöng. Från Sverige hade vi med oss massor med material, vi delade upp det i fyra olika dagar där vi fokuserade på olika egenskaper:

Första dagen hade vi med oss mattor att sitta på och papper och pennor i olika färger, stämplar och mönstersaxar. Tillsammans ritade vi och pysslade, vi klistrade och tejpade och skapade. När vi sen kom tillbaka nästa gång hade förskollärarna ritat alfabetet på pappren i färgglada mönster och tejpat upp på vägarna, vilket var väldigt kul och verkligen visade engagemang i barnens framtid och lärande.

Andra dagen hade vi med oss böcker både på engelska och chichewa. Vi och förskollärarna läste medan barnen tittade på bilder och lyssnade, upprepade och repeterade så att de till slut också kunde orden. Efter det sjöng vi och vi lärde varandra ramsor på både chichewa, engelska och svenska. Lärarna hade gjort skyltar med vokalerna på som barnen gjort ramsor av som de nu kunde flytande.

Tredje dagen hade vi med oss pärlor och tråd och play-doh lera. Den dagen var favorit dagen, det var så fint att se de små barnen pyssla och pilla, att använda sin kreativitet och öva finmotorik med de små färgglada pärlorna. Det var lite svårt att trä på dem men tillsammans hjälpte de varandra. På de fyra förskolorna var det runt 30 barn vardera, och när man gick runt i byn sprang man ofta på några av dem. Då vinkade de glatt med handen för att visa att de hade på sig sitt armband och då viftade vi tillbaka och visade våra. Även när vi gjorde besök hos sömmerskorna eller var på fotbollsmatch någon eftermiddag kom det fram mammor och berättade att deras barn hade likadana armband som oss. Ibland hade jag så många på armarna att barn från andra förskolor och äldre barn från skolorna kom fram och frågade om de kunde få ett. Det var så fint att på ett litet sätt höra ihop med barnen i byn, vi alla delade kompisarmband. Vi bär fortfarande några av armbanden vi fått från barnen i byn, de påminner oss om dem och all den kärlek och de minnen vi delar.

Fjärde dagen hade vi med oss leksaker i alla slag, vi hade med oss bollar, såpbubblor, ballonger, kulramar, twisterspel och fingerfigurer. Vi gjorde som små teatrar till böckerna med hjälp av de olika fingerfigurerna. Vi räknade på kulramarna och lärde oss höger och vänster genom att spela twister. Ballongerna kastade vi omkring och ritade figurer på, bollarna kastade vi runt i ring och gjorde namnlekar. Man skulle kasta bollen till en kompis och säga sitt namn, ålder, vart man bodde eller sin favoritfärg. Ett sätt där vi skrattade och lärde oss om varandra och andra viktiga kunskaper på samma gång. Favoriten bland barnen var absolut såpbubblorna, i början förstod de inte hur bubblorna kunde försvinna, de sprang och jagade och spräckte. De fick prova och blåsa och blev överlyckliga när de lyckades få en bubbla eller tio.

Under våra 6 veckor lärde vi oss massor om oss själva, om Malawi och om människor, vi hade kul och träffade goda vänner. Men hur blev det med det egentliga syftet? Vi utvärderade vår ungdomsgrupp genom att bjuda in föräldrar, lärare och ungdomarna till en sista träff där vi utvärderade dagarna vi haft tillsammans. Vi redogjorde vad vi gjort för någonting och hur vi i grupperna sett att de utvecklats i förmågorna att tala högt och ta för sig. Lärarna hade sett skillnad i skolan och föräldrarna berättade att de sett stor skillnad i attityd gentemot skolan, familj och ansvar. De hade sett en skillnad i hygien och fått mer öppna barn. Föräldrarna lovade också att försöka låta barnen prioritera skolarbete över arbete i hemmet och att de skulle finnas där som stöd i tuffa perioder, att vara mer involverade. Att inte särskilja på flickor och pojkar i de olika sysslorna och att inte förlita sig endast på de äldsta barnen. Rektorn som också var mamma till en av flickorna sa att hon som mamma och rektor tycker att grupperna har fungerat och ska fortsätta. Vi bad därför det lokala teamet att checka upp på ungdomarna och framöver styra upp grupper så att framtida volontärer eller vi dagen då vi åker tillbaka kan återuppta arbetet!

Vi lämnade förskolorna med ordböcker så att förskollärarna ska ha verktygen för att förbereda barnen inför de höga kraven i lågstadiet. Arbetet där fortsätter på egen hand i deras ansvar. Vi ser fram emot framtida besök. Varje dag saknar vi Mpasa, vi saknar barnen, vi saknar centret och alla underbara vänner vi fått. Vi är så otroligt tacksamma för vår vistelse, alla människor och framför allt Christina som sköter det här så bra med hjälp av er. Tack.

*Många vänliga hälsningar
Malin Appelgren & Engla Collin*

